

ho farà per a malmetre un o altre, té bons complements en totes les pensades d'aquells amb qui es relaciona. Entre ell i els altres s'han proposat acabar amb la tranquil·litat d'unes honrades famílies.

Contra aquestes seves pensades s'haurà d'anar-hi en la forma com van els homes quan, sense raó ni motiu, els prenen el pa de la família. Ara ja han començat. El passat dijous signaren ja uns pactes de fam sense ni escoltar els interessats. Quan, contra tot dret i justícia i sols per caprici d'un foraster que ha vingut aquí per a satisfer baixes venjances contra homes i famílies que ell ni tan sols no en coneix les necessitats, els malvats s'aprofiten de les circumstàncies en contra d'un tercer, que els consti que un hom pot perdre els coneixements i totes les accions queden justificades. En tal cas, els responsables del que vingui, sols poden ésser els qui, abusant del càrrec, encara que aquest sigui de R. O., atropellen indefenses famílies o consenten que els seus botxins els impossibilitin la vida dels éssers més volguts.

Contra l'Institut d'Estudis Superiors

Un nou intent d'atropellament

En la sessió de la Comissió Municipal Permanent del dia 27, entre altres acords, s'en prengué un que és indiscutiblement atemptatori a l'integritat de la vida mateixa d'aquest centre d'ensenyament.

L'Alcalde, senyor Camillo i Mustarós, va proposar, i els consellers Prades i Gibert sancionaren, un acord que és ben tendenciós. Caldrà que tots els aimants de l'Escola de Segona Ensenyança es recordin dels que un dia intentaren atropellar-la; i al costat dels noms d'un Rosàs i un Montanyà (R.), hi hauran d'inscriure-hi els d'Esteve Camillo, Rafel Prades i Marian Gibert.

En tots els pobles que senten anhels de progressar les qüestions de l'ensenyança preocupen més que cap altra. Aquí tenim una Comissió Permanent del Municipi que sols es preocupa de veure com ensorrarà una Escola que és justificat motiu d'orgull per la ciutat i que d'altres viles i ciutats voldrien.

Els enemics de l'Escola no desdiuen dels seus innobles propòsits. I ja que a les seves malèvols intencions, el poble nostre s'hi oposà resoltament, amb tot i que l'investida aparentment era només contra la persona del Director, ara sembla que han canviat de tàctica. Ara es proposen entorpir l'obra que realitza l'Escola, sigui com sigui; i si no la poden matar d'un cop, matar-la a pessigades. Si davant l'oposició del poble de Granollers han hagut de desistir de llançar un home que amb tota dignitat ve exercint el seu mestratge, contra aquest home dirigiran els atacs de trascantó. Així, els que donen la cara creuen satisfer-se en una venjança intolerable i aquells que maniobren en l'ombra creuen que apuñyalen l'Escola que sempre ha estat la seva obsessió.

Ara, la Comissió Permanent, en sessió del dia 27, ha decidit treure de la casa el Director de l'Escola. Amb l'excusa de que manquen habitacions que podrien ésser destinades per a donar-hi classes, s'ha comunicat al Director del

S'ha dit, per persones de reconeguda solvència, que en la vida dels homes hi ha un fet fatal: i és que aquell que no és verament culte, no sols no estima els instruments i vehicles de cultura, sino que sent envers ells odi destructor.

Col·legi perquè abans del primer de gener desocupi aquelles habitacions en les quals viu amb la seva família.

Davant d'aquesta comminació, se'ns ocorre de fer unes preguntes i uns comentaris.

Sabria dir-nos, el senyor Alcalde, on està instal·lada l'Escola? Saben tan solament, ell i els dos consellers que amb ell han acordat, on té la porta d'entrada el Col·legi? Perquè nosaltres sabem i ens consta del cert que ni l'Alcalde, senyor Camillo i Mustarós, ni els consellers senyors Prades i Gibert, han estat mai al Col·legi, i, per tal, resolen qüestions que no coneixen més que per referències. Si de debò manca local per a sales de classe, ha de buscar-se tot seguit una solució; però ens costa d'acceptar això que assegura amb tant d'aplom l'Alcalde. Es un fet real i positiu, que no deu ignorar l'Alcalde — per molt Camillo que sigui — de que en aquest curs, i degut a la campanya contra l'Escola, hi ha menys alumnes que en altres anys passats. Doncs, si en els cursos de més prosperitat de l'Institut hi hagué prou local tot i vivint-hi una altra família, com pot ésser que ara, que són menys, no hi càpiquen?

Si l'home que més fòbia ha demostrat contra de l'Escola i el seu Director, com un dels càrrecs més greus que se li va ocórrer, afirmà que ara hi ha tants o quants menys estudiants que en altres anys, i si en aquells altres anys hi cabien i arribaven a fi de curs be i com cal, a sant de què, senyor Alcalde, ara vostès volen treure el Director de les habitacions que ocupa? Ja han pensat qui tindrà cura, amb plena responsabilitat i consciència, del pensionat, que contribueix al sosteniment i prosperitat de l'Escola?

A vostè, senyor Camillo i a En Rossell els falta el sentit de la ponderació. Búsquin-lo amb l'ajut d'En Montanyà, i tots plegats arribaran lluny. No veu, senyor Camillo, que el que vostès volen justificar no té justificació? No comprenen que la ràbia que els cega, i de la qual vostè a vegades en té atacs, no els deixa veure clar; i que el seu secretari particular pensa sempre amb els peus? De no ésser així, farien coses de profit per a Granollers i no s'entretindrien amb futeses que a res no condueixen sinó al descrèdit dels que intenten actuar contra raó i contra justícia.

I, per a final, senyor Alcalde, digui als seus guiadors i al seu benemèrit apuntador en aquest assumpte que no hi perdin el temps.

L'Escola de Segona Ensenyança ha d'existir perquè el poble la vol i la necessita. I ha d'enrobar-se-la de totes les màximes garanties que pugui donar-li l'Ajuntament i deslligar-la de les misèries i petiteses de la més baixa política. Si així ho fa, des d'aquest lloc que ocupa per la gràcia d'una R. O., la tasca funesta que vostè forçosament haurà de fer, tindrà una falta menys, i, si no vol fer-ho, si vol arribar a matar-la, li diem que no ho aconseguirà, mal que li pesi a vostè i a aquest secretari particular que té i a aquest seu assessor honorari que no el deixarà viure tranquil, el qual respon als noms de Ramon Montanyà i Guasch.

Investides

En Montanyà en acció

Novament tenim sobre el tablado de la antiga farsa, és dir, el tablado de la política local, el «Geperut de la Plaça Gran». Venir en Rosell, «l'home de les plaques», i remenar de nou la cua en Montanyà, tot és el mateix. A la darrera sessió municipal, ja va intervenir-hi, enc que fos rera cortina. Ell i la mala ànima que l'aguanta, són, amb En Rosell, els assessors i els que mouen els fils dels titelles de la majoria municipal.

Sembla impossible que dos ninots tan estrafets i tan curts de gambals siguin els qui pretinguin fer ballar tot un poble! Ni aquests subjectes podrien arribar a més, ni Granollers descendir a menys.

Esperem que cada ú tindrà el seu merescut. Les males accions tard o d'hora es paguen.

L'alcalde amb apuntador

En el Ple d'ahir, l'alcalde, senyor Camillo, en començar la sessió, va dir que el senyor Rosell estaria present per a assessorar-lo. Varis consellers protestaren d'aquesta infracció de l'Estatut Municipal, i l'Alcalde contestà que estava autoritzat per a tenir aquell secretari tan particular a la seva dreta.

Ha de saber el senyor Camillo que el seu nomenament de R. O. solament l'autoritza per a complir i fer complir l'Estatut Municipal i totes les disposicions vigents i que el que sigui apartar-se d'aquests preceptes legals no és fer justícia, com ha dit que vol fer tantes vegades, en el poc temps que disfruta de l'honrós càrrec de R. O. amb «l'home de les plaques» d'apuntador, imposat pel senyor que li ha concedit tan alta distinció.

Pobre administració municipal, assessorada per tan funest personatge!

Dos més que ja parlen

En el Ple de la setmana passada va tenir lloc un gran esdeveniment. Varen parlar els consellers senyors Roig i Aymerich.

Hom creia que el senyor Aymerich, en intervenir en les discussions, procuraria demostrar que no són tantes les pessetes de que s'aprofita en el càrrec de Delegat de Mataders, segons va denunciar en sessió pública el senyor Pagès. Com també era de creure que el senyor Roig tractés dels avantatges particulars que proporciona la cloaca que s'està construint en el carrer de l'Enginyer, davant de les cases de la seva propietat, amb càrrec al pressupost municipal.

Ni un ni altre no varen parlar res del que abans hem dit. Solament varen intentar fer una denúncia falsa contra els consellers senyors Pagès i Jonch per si es podia lograr que aquests senyors fossin processats; havent-se pogut comprovar que la Colla de l'Odi fou qui obligà a obrar d'aquesta manera aquell parell d'infelços, en compensació dels avantatges econòmics que els deixen aprofitar.

Ja és hora que la ciutat protesti de que ocupin càrrec públic homes que, per la seva edat avançada tenen mermades les seves facultats, i, per tant no poden desempenyar-los; a l'ensens les seves famílies no haurien de permetre que, per l'egoisme d'unes pessetes que els proporciona actuar a les ordres del que mana, comporten que un dels seus familiars sigui la nota còmica de les sessions públiques amb el perill de que, amb la seva inconsciència, fassi actes o digui paraules castigats per les lleis.